

Številka: 018-134/2022-7

Datum: 27. 12. 2022

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN), v senatu Sama Črveka kot predsednika senata ter Marka Medveda in Andraža Žvana kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Elektroinštalacijske storitve za potrebe UL, Biotehniške fakultete*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja Elektro Urbanija podjetje za elektroinstalacije, telekomunikacije in elektro meritve, d.o.o., Rova, Rovska cesta 44, Radomlje, ki ga zastopa Odvetniška pisarna Senica & partnerji, d.o.o., Barjanska cesta 3, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Univerza v Ljubljani, Biotehniška fakulteta, Jamnikarjeva ulica 101, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 27. 12. 2022

odločila:

1. Zahtevka za revizijo se zavrne kot neutemeljen.
2. Zahteva vlagatelja za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov se zavrne.

Obrazložitev:

Obvestilo o predmetnem javnem naročilu, ki ga naročnik oddaja po postopku oddaje naročila male vrednosti, je bilo dne 12. 8. 2022 objavljeno na Portalu javnih naročil, pod št. objave JN005626/2022-W01.

Naročnik je dne 12. 10. 2022 sprejel in naslednjega dne na Portalu javnih naročil, pod št. objave JN005626/2022-ODL01, objavil »*Odločitev o oddaji javnega naročila*« (v nadaljevanju: odločitev o oddaji naročila), iz katere izhaja, da je predmetno naročilo dodelil ponudniku Elprima group, podjetje za elektroinstalacije, inženiring in trgovino, d.o.o., Ljubljana (v nadaljevanju: izbrani ponudnik).

Z vlogo z dne 14. 10. 2022 je vlagatelj pri naročniku zahteval vpogled v ponudbo izbranega ponudnika. Naročnik je vlagatelju vpogled omogočil dne 18. 10. 2022.

Zoper odločitev o oddaji naročila je vlagatelj pravočasno, dne 20. 10. 2022, vložil zahtevek za revizijo, v katerem predlaga, da se odločitev o oddaji naročila razveljavi, ker naročnik pri presoji ponudbe izbranega ponudnika ni ravnal skladno z ZJN-3; zahteva tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva.

Vlagatelj zatrjuje, da

- je naročnik napačno ocenil, da je izbrani ponudnik ustrezno izkazal obstoj strokovne usposobljenosti predlaganih kadrov;
- naročnik ni ravnal pravilno, ko izbranega ponudnika ni pozval na pojasnilo neobičajno nizke cene;
- naročnik ni ravnal pravilno ob obstoju nasprotja interesov.

Izbrani ponudnik se je po pooblaščenцу, Odvetniški družbi Potočnik in Prebil o.p., d.o.o., Ljubljana, z vlogo dne 27. 10. 2022 izjasnil o navedbah vlagatelja. Navedbam nasprotuje, zahteva povračilo stroškov postopka (v nadaljevanju: izjasnitev).

Naročnik je s *Sklepom* z dne 11. 11. 2022 vlagateljev zahtevek za revizijo zavrnil kot neutemeljen, zavrnil pa je tudi njegovo zahtevo za povračilo stroškov postopka pravnega varstva (v nadaljevanju: odločitev o zahtevku za revizijo).

Vlagatelj se je do navedb naročnika v odločitvi o zahtevku za revizijo opredelil z vlogo z dne 16. 11. 2022 (v nadaljevanju: opredelitev do navedb naročnika). Vztraja pri navedbah iz zahtevka za revizijo in zahteva povračilo nadaljnjih stroškov postopka pravnega varstva.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 16. 11. 2022 posredoval zahtevek za revizijo in dokumentacijo.

Državna revizijska komisija je pred meritorno obravnavo zahtevka za revizijo opravila predhodni preizkus v skladu z 31. členom ZPVPJN. Ker je ugotovila, da so izpolnjeni vsi pogoji iz prvega odstavka 31. člena ZPVPJN, je zahtevek za revizijo, na podlagi drugega odstavka 31. člena ZPVPJN, sprejela v obravnavo.

Po pregledu dokumentacije ter preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

ZJN-3 v 29. točki prvega odstavka 2. člena določa, da je dopustna ponudba tista, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam in zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika.

V skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 (pregled in ocenjevanje ponudb ter način oddaje javnega naročila) naročnik odda javno naročilo na podlagi meril, potem ko preveri, da so izpolnjeni naslednji pogoji:

- ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in
- ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3 in izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter izpolnjuje pravila in merila iz 82. in 83. člena ZJN-3, če so bila določena.

1. glede očitka o naročnikovi nepravilni oceni o dopustnosti ponudbe izbranega ponudbe (kadrovski pogoj)

V zahtevku za revizijo vlagatelj naročniku očita, da je v nasprotju z ZJN-3 ponudbo izbranega ponudnika označil za dopustno. Navaja, da je izbrani ponudnik v obrazcu ESPD navedel, da bo kadrovski pogoj iz točke 3.3.2 *Kadrovske zahteve* v podpoglavju 3.3 *Tehnične, strokovne in kadrovske zahteve* v poglavju 3. *Pogoji za sodelovanje* iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (v nadaljevanju: kadrovski pogoj iz točke 3.3.2) izpolnjeval z osebami K.P., N.M., T.Ž., I.B. in P.P., v ponudbi pa je predložil dokazila o izobrazbi za osebe M.L., T.Ž., K.P. in I.B.. Izbrani ponudnik je tako na eni strani predložil dokazilo o izobrazbi za osebo, ki je v obrazcu ESPD ni navedel (M.L.), na drugi strani pa je v obrazcu ESPD navedel osebo, za katero ni predložil ustreznega dokazila (N.M.). Vlagatelj zatrjuje, da izbrani ponudnik navedenih pomanjkljivosti v dopolnitvi ponudbe ni odpravil, saj za priglášeno osebo N.M. ni predložil nobenega dokazila, pač pa je osebo N.M. v seznamu delovne skupine zamenjal z osebo M.L., ki v prvotni ponudbi ni bila navedena.

Vlagatelj zatrjuje, da naročnik ponudniku ne sme na splošno omogočati, da predloži izjave in dokumente, katerih predložitve je bila zahtevana z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila do poteka roka za prejem ponudb in da dopolnitve ali popravki prvotne ponudbe ne smejo privedi do njene bistvene spremembe. Ob sklicevanju na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-042/2018 in zadevi št. 018-166/2021 navaja, da z imenovanjem strokovnjakov ponudnik predstavi svojo voljo, kateri strokovnjaki bodo sodelovali pri izvedbi javnega naročila in da v konkretnem primeru ni mogoče na objektivni način preveriti, da so podatki, ki jih izbrani ponudnik navaja v spremembi ponudbe, obstajali pred potekom roka za prejem ponudb.

Dalje vlagatelj zatrjuje še, da je izbrani ponudnik za osebo I.B. predložil dokazilo (fotografijo potrdila o izobrazbi) v srbskem jeziku (v cirilici), kar je v nasprotju z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila glede jezika ponudbe (točka 1.6 *Oblika, jezik in stroški ponudbe* iz poglavja 1. *Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe iz Dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila*), onemogočena pa je tudi preverba zahtevane stopnje izobraževanja za to osebo, ker vrednotenje izobraževanja med posameznimi državami ni poenoteno. Vlagatelj zatrjuje, da izbrani ponudnik navedenih pomanjkljivosti v dopolnitvi ponudbe ni odpravil, saj ni predložil prevoda potrdila o izobrazbi za osebo I.B..

V izjasnitvi izbrani ponudnik navaja, da vlagatelj ne nasprotuje ustreznosti K.P., ki je bil priglášen kot vodja del niti ustreznosti T.P. in P.P., ki sta bila priglášena kot električarja in tako ni sporno, da izbrani ponudnik kadrovski pogoj izpolnjuje. Navaja, da tudi v primeru, da bi naročnik pri presoji dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika upošteval preostale priglášene kadre (tj. osebe N.M., I.B., M.L.), navedbe vlagatelja pa bi se izkazale za utemeljene, naročnik ponudbe izbranega ponudnika ne bi mogel zavrniti kot nedopustne (s tem v zvezi se izbrani ponudnik sklicuje na 16.a člen ZPVPJN). Izbrani ponudnik izpostavlja, da če naročnik neko listino razume, čeprav ni v slovenskem jeziku, neupoštevanje določbe glede jezika ne predstavlja kršitve, ki bi vplivala na oddajo javnega naročila. Navaja, da predmet naročila naročniku že dve leti uspešno izvaja (tudi) z delavci, ki jih je priglášil kot del delovne skupine pri tem naročilu, naročnik pa z dokazili o njihovi usposobljenosti že razpolaga, zaradi česar dopolnitve v tem delu niti ne bi smel zahtevati. V zaključku izbrani ponudnik navaja, da vlagateljevo sklicevanje na odločitev Državne revizijske komisije ni utemeljeno, saj se od obravnavane zadeve razlikujeta v bistveni okoliščini, tj. da so se v sklicevanih zadevah spremembe delovne skupine nanašale na tisti kader, brez katerega tedanja ponudnika nista izpolnila pogoja za sodelovanje iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

V odločitvi o zahtevku za revizijo naročnik, po uvodnem navajanju določb kadrovskega pogoja in vsebine ponudbe izbranega ponudnika ter njene dopolnitve, odgovarja, da je izbrani ponudnik tako v ponudbi kot tudi v njeni dopolnitvi, navedel iste osebe (tj. osebo K.P. kot vodjo del in osebe I.B., T.Ž., P.P. kot električarje). Za osebo N.M. navaja, da je bila v ponudbi nominirana kot vodja posameznih del, v dopolnitvi ponudbe pa ne več, vendar to ni relevantno, saj je izbrani ponudnik že z nominacijo osebe K.P. kot vodje del izpolnil relevantni del kadrovskega pogoja. Za osebo M.L. navaja, da je izbrani ponudnik že v ponudbi predložil dokazilo o izobrazbi, zato njena naknadna navedba ne predstavlja nedopustne spremembe ponudbe. Odločitvi Državne revizijske komisije, na kateri se sklicuje vlagatelj, označuje za nepovezani z dejanskim stanjem obravnavane zadeve.

Glede dokazila o izobrazbi za osebo I.B., ki je v tujem jeziku, naročnik pojasnjuje, da odsotnost prevoda navedenega dokazila predstavlja nebitveno pomanjkljivost v ponudbi, ki jo skladno z določbo 89. člena ZJN-3 lahko spregleda, ob dejstvu, da dokazilo v celoti jasno in nedvoumno razume in da so mu zato podatki o zaključenem šolanju in izobrazbi navedene osebe v celoti znani, poznani in razumljivi. Vlagateljeve navedbe o neustrezni stopnji izobrazbe osebe I.B. naročnik zavrača kot pavšalne in nedokazane.

Naročnik zaključuje, da je izbrani ponudnik ustrezno izkazal strokovno sposobnost z ekipo, ki je venomer ostala nespremenjena, torej z osebami K.P. kot vodjo del in osebami I.B., T.Ž. in P.P. kot električarji. Tega ne bi spremenilo niti, če bi se ugotovilo, da bi moral naročnik izbranega ponudnika pozvati na prevod dokazila o izobrazbi za osebo I.B., saj izbrani ponudnik kadrovski pogoj izpolnjuje s preostalimi nominiranimi kadri.

V opredelitvi do navedb naročnika vlagatelj, ob sklicevanju na prakso Državne revizijske komisije glede obrazloženosti naročnikove odločitve o oddaji javnega naročila, zatrjuje, da je odločitev o zavrnitvi zahtevka za revizijo slabo obrazložena, mestoma pa naročnik z navedbami (zlasti o osebi M.L.) prihaja sam sebi v nasprotje. Vztraja pri svojih navedbah iz zahtevka za revizijo in dodaja, da dokumentacija, ki jo je izbrani ponudnik predložil v ponudbi glede osebe M.L. ni povezana s ponudbo in kot taka ne more služiti temu, da se naročnik v postopku oddaje javnega naročila »na zalogo« seznanja z voljo ponudnika. Dodaja, da izbrani ponudnik ni ravnal skladno s pozivom naročnika in za kadre, navedene v ponudbi, ni predložil ustreznih dokazil in da bi moral od izbranega ponudnika zahtevati prevod dokazila o izobrazbi oz. njegov izvirnik, četudi jezik razume.

Državna revizijska komisija najprej pojasnjuje, da lahko naročnik gospodarskim subjektom kot zahtevo za sodelovanje naloži pogoje, ki se (med drugim) nanašajo na tehnično in strokovno sposobnost (prvi odstavek 76. člen ZJN-3). S tem v zvezi lahko naročnik določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne človeške in tehnične vire ter izkušnje za izvajanje javnega naročila v skladu z ustreznim standardom kakovosti (prva poved desetega odstavka 76. člena ZJN-3). Navedeno sposobnost lahko ponudnik izkaže z navedbo tehničnega osebja ali tehničnih organov, ki bodo sodelovali pri izvedbi javnega naročila, zlasti tistih, ki so odgovorni za nadzor kakovosti, v primeru javnih naročil gradenj pa tistih, od katerih lahko izvajalec zahteva, da izvedejo gradnjo, in sicer ne glede na to, ali so zaposleni pri gospodarskem subjektu ali ne (točka c) osmega odstavka 77. člena ZJN-3) in z dokazilom o izobrazbi in strokovni usposobljenosti izvajalca storitev ali gradenj ali vodstvenih delavcev podjetja pod pogojem, da ne štejejo kot merilo za oddajo javnega naročila (točka f) osmega odstavka 77. člena ZJN-3).

V obravnavani zadevi je naročnik glede kadrovskega pogoja (točka 3.3.2 *Kadrovske zahteve* iz poglavja 3. *Pogoji za sodelovanje iz Dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila*) določil:

»Ponudnik mora biti kadrovsko sposoben izvesti predmetno javno naročilo. Ponudnik mora zagotoviti delovno skupino, s katero zagotavlja opravljanje nalog, ki so opredeljene v prilogi Predračun (OBR-1) te dokumentacije. Ponudnik zagotavlja:

- najmanj enega odgovornega vodjo posameznih del za elektroinštalacije po veljavni zakonodaji s strokovnim izpitom elektro stroke in
- najmanj 2 električarja, ki sta končala srednje poklicno izobraževanje (3-letni program; IV. stopnja izobrazbe) in imata pridobljen naziv električar, oziroma boljše strokovne kvalifikacije (elektrotehnik, inženir elektrotehnike, diplomiran inženir elektrotehnike in drugo).

Dokazilo: Ponudnik izpolni ESPD in obrazec Izjava ponudnika o razpolaganju z zadostnimi kadrovskimi zmogljivostmi (OBR-8), kateremu priloži dokazila o izpolnjevanju pogoja (potrdilo o ustrezni izobrazbi odgovornega vodje posameznih del in za ostale nominirane kadre).

[...].«

Kot izhaja iz predstavljenih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, je naročnik zahteval, da ponudniki zagotovijo najmanj enega odgovornega vodjo posameznih del za elektroinštalacije po veljavni zakonodaji s strokovnim izpitom elektro stroke in najmanj dva električarja, ki sta končala srednje poklicno izobraževanje in imata pridobljen naziv električar, oziroma boljše strokovne kvalifikacije (elektrotehnik, inženir elektrotehnike, diplomiran inženir elektrotehnike in drugo). V izkaz izpolnjevanja kadrovskega pogoja so morali ponudniki predložiti izpolnjen obrazec ESPD, obrazec o razpolaganju z zadostnimi kadrovskimi zmogljivostmi in dokazila o izobrazbi za priglašen kader.

Po vpogledu v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika Državna revizijska komisija ugotavlja, da je:

- izbrani ponudnik v ponudbi navedel več oseb, med drugim osebo K.P. (inž. el., vodja del); osebo T.Ž. (elektro energetik) in osebo P.P. (elektrotehnik);
- izbrani ponudnik v ponudbi predložil dokazila o izobrazbi za več navedenih oseb, med drugim za osebo K.P. in osebo T.Ž.;
- izbrani ponudnik v dopolnitvi ponudbe, dani po pozivu naročnika, (med drugim) predložil dokazilo o izobrazbi za osebo P.P..

Med vlagateljem in naročnikom ni sporno, da oseba K.P. (inž. el., vodja del), T.Ž. (elektro energetik) in P.P. (elektrotehnik), ki jih je izbrani ponudnik navedel v svoji ponudbi, izpolnjujejo naročnikove zahteve iz kadrovskega pogoja in da je zanje izbrani ponudnik predložil zahtevana ustrezna dokazila, dalje pa med vlagateljem in naročnikom tudi ni sporno, da izbrani ponudnik z osebami K.P., T.Ž. in P.P. zadosti naročnikovemu kadrovskemu pogoju.

Čeprav vlagatelj v zahtevku za revizijo zatrjuje, da v ponudbi izbranega ponudnika obstajajo pomanjkljivosti, povezane z drugimi osebami, tj. osebo I.B. (elektro energetik), N.M. (univ. dipl. inž. el.) in M.L. (elektrotehnik energetik), in sicer da potrdilo o izobrazbi osebe I.B. ni predloženo v ustreznem jeziku ter da predstavlja zamenjava oseb N.M. in oseb M.L. ravnanje izbranega ponudnika, ki je v nasprotju s petim odstavkom 89. člena ZJN-3, Državna revizijska komisija pojasnjuje, da vlagatelj s temi navedbami ne more utemeljiti naročnikove kršitve pri presoji ponudbe izbranega ponudnika v delu, ki se nanaša na izpolnjevanje kadrovskega pogoja.

V konkretnem primeru je namreč bistveno, da je izbrani ponudnik že z osebami K.P., T.Ž. in P.P. izpolnil naročnikov kadrovski pogoj, ostale osebe (tj. osebe I.B., N.M. in M.L.) pa gre šteti zgolj kot dodatno naveden kader, zaradi česar z njimi povezane zatrjevane (domnevne) pomanjkljivosti v ponudbi izbranega ponudnika za presojo izpolnjevanja kadrovskega pogoja in posledično za presojo dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika ne morejo biti relevantne.

V zvezi s sklicevanjem vlagatelja na odločitvi Državne revizijske komisije v zadevah št. 018-042/2018 in 018-166/2021 Državna revizijska komisija sicer pritrjuje vlagatelju, da je bilo v njih zavzeto stališče, da posegi v ponudbo v delu, ki se nanaša na spremembo funkcij v kadrovske zasedbi oz. zamenjave kadrovske strukture, po poteku roka za oddajo ponudb, niso dopustni, vendar pa to stališče za predmetno zadevo ni relevantno, saj v obravnavanem primeru do sprememb ponudbe v zvezi s priglašeni osebami K.P., T.Ž. in P.P., s katerimi je izbrani ponudnik izkazal izpolnjevanje naročnikovih zahtev iz kadrovskega pogoja, ki bi bile v nasprotju z določbo petega odstavka 89. člena ZJN-3, ni prišlo.

Ker že glede na navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj v okviru zahtevka za revizijo ni izkazal naročnikove kršitve pri presoji ponudbe izbranega ponudnika v delu, ki se nanaša na izpolnjevanje kadrovskega pogoja, vlagateljevih navedb o obstoju pomanjkljivosti, povezanih z osebami I.B., N.M. in M.L. in s tem povezanimi ravnanji izbranega ponudnika in naročnika, ni obravnavala.

2. glede očitka o naročnikovem nepravilnem ravnanju s ponudbo izbranega ponudnika zaradi neobičajno nizke cene

V zahtevku za revizijo vlagatelj, po uvodnem povzemanju prvega odstavka 86. člena ZJN-3, zatrjuje, da mora naročnik, v primeru, da prejme ponudbo, ki je v primerjavi s cenami na trgu nizka ali v zvezi z njo obstaja dvom o možnosti izpolnitve naročila, preveriti, ali je ponudbena cena nizka zaradi nedovoljenih razlogov.

Vlagatelj zatrjuje, da so ponudbene cene izbranega ponudnika po posameznih merilih za več kot 20% nižje od vseh ponudbenih cen vlagatelja ter več kot 50% nižje od ponudbenih cen neizbranega ponudnika. Ker so naročniku tržne cene elektroinštalacijskih storitev znane, se vlagatelju zdi nenavadno, da od izbranega ponudnika ni zahteval pojasnil glede njegovih ponudbenih cen. Vlagatelj meni, da že same razlike med ponudbenimi cenami ponudnikov na predmetnem javnem naročilu kažejo na to, da je ponudbena cena izbranega ponudnika neobičajno nizka. Vlagatelj zatrjuje, da ponudbena cena, ki jo je izbrani ponudnik ponudil pri merilu C1 (tj. 12,90 EUR brez DDV) ne pokriva niti stroškov dela in materiala za opravljene redne storitve enega delavca, izbrani ponudnik pa si z njo povzroča le stroške, nikakor pa ne zasleduje dodatnega (vsaj minimalnega) zaslužka na trgu oz. bi le tega dosegal z ukrepi t.i. socialnega dumpinga. Ob predložitvi izpisa rezultatov poslovanja izbranega ponudnika med leti 2019 in 2021 (portal eBonitete) zatrjuje, da povprečna plača zaposlenega pri izbranem ponudniku v navedenih letih ni dosegala zneska minimalne plače, zato bi moral naročnik še toliko bolj preveriti, ali ne gre v konkretnem primeru morebiti za neobičajno nizko ceno, ki je posledica prepovedanih razlogov po drugem odstavku 3. člena ZJN-3.

Ker naročnik ponudbe izbranega ponudnika v zgoraj navedenem smislu ni preveril, je kršil načelo transparentnosti javnega naročanja (6. člen ZJN-3), saj ponudnika ni izbral na pregleden način, pa tudi načelo enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3), ker izbranemu ponudniku ni bilo treba pojasnjevati neobičajno nizke cene.

V izjasnitvi izbrani ponudnik navaja, da vlagatelj svoj očitek gradi na zmotnem prepričanju, da bi naročnik v obravnavanem primeru »moral« preveriti neobičajno nizko ceno izbranega ponudnika. Pojasnjuje, da je predmet naročnikove avtonomne odločitve, ali bo, ob predpostavki, da pogoji za obvezno preverjanje niso izpolnjeni, pričel postopek ugotavljanja neobičajno nizke ponudbe in da v konkretnem primeru naročnik za tako preverjanje ni imel nikakršnih razlogov – izbrani ponudnik isti predmet v primerljivem obsegu za istega naročnika po enakih cenah uspešno, kvalitetno in pravočasno izvaja že zadnji dve leti. Primernost ponujene cene utemeljuje s sklicevanjem na

odsotnost stroškov prevoza in neposredne izkušnje z izvajanjem enakega predmeta naročila. Navaja tudi, da upošteva vlagateljeve podatke o minimalni plači, strošek delavca ob zaposlitvi za polni delovni čas znaša 6,095 EUR na uro, kar je manj kot 50% cene izbranega ponudnika po merilu C1. Ob sklicevanju na odločitev Državne revizijske komisije v zadevi št. 018-228/2017 še opozarja, da tudi, če bi vlagatelj izkazal, da ponudbena cena izbranega ponudnika ne zadošča niti za kritje minimalne plače, še ne bi bilo mogoče zaključiti, da bo izbrani ponudnik kršil delovnopravne obveznosti.

V odločitvi o zahtevku za revizijo naročnik odgovarja, da pogoj za obligatorno preverjanje neobičajno nizke ponudbe v konkretnem primeru ni bil podan, po pregledu ponudbene cene pa tudi ni dvomil, da se za dano ceno predmeta javnega naročila ne da kakovostno izvesti. Cena ni neobičajno nizka in jo je naročnik presodil kot realno tržno ceno. Zatrjuje, da ni opustil nobenega ravnanja po 86. členu ZJN-3 niti ni kršil nobenih temeljnih načel javnega naročanja. Upošteva vrednost stroška dela za eno uro dela pri minimalni plači v letu 2021 pojasnjuje, da je izbrani ponudnik podal enkrat višjo vrednost za uro dela, zato ni jasno, kaj želi vlagatelj s svojimi navedbami izkazati.

V opredelitvi do navedb naročnika vlagatelj zatrjuje, da mora naročnik po prejemu ponudbe z neobičajno nizko ceno preveriti, ali je ponudbena cena nizka zaradi nedovoljenih razlogov, ne pa zaradi morebitne možnosti za nekvalitetno izvedbo predmeta naročila.

Neobičajno nizka ponudba je kot eden izmed elementov (ne)dopustnosti ponudbe definirana v 86. členu ZJN-3, ki v prvem odstavku določa, da mora naročnik v primeru, če meni, da je pri določenem naročilu glede na njegove zahteve ponudba neobičajno nizka glede na ceno na trgu ali v zvezi z njo obstaja dvom o možnosti izpolnitve naročila, preveriti, ali je neobičajno nizka in od ponudnika zahtevati, da pojasni ceno ali stroške v ponudbi. Naročnik mora preveriti, ali je ponudba neobičajno nizka tudi, če je vrednost ponudbe za več kot 50 odstotkov nižja od povprečne vrednosti pravočasnih ponudb in za več kot 20 odstotkov nižja od naslednje uvrščene ponudbe, vendar le, če je prejel vsaj štiri pravočasne ponudbe.

Glede vprašanja presoje neobičajno nizke ponudbe je Državna revizijska komisija že večkrat pojasnila (prim. odločitve, št. 018-126/2017, 018-93/2018, 018-73/2020), da nizka ponudbena cena sama po sebi ni prepovedana. Pravila javnega naročanja ponudbeno ceno določajo kot pomembno merilo za izbor najugodnejše ponudbe. V interesu naročnika je, da dobi ustrezno blago, storitev ali gradnjo po najugodnejših pogojih, predvsem po čim nižji ceni. Prav konkurenčnost ponudb je temeljni interes naročnika in smisel javnega naročanja, saj zagotovitev te omogoča tudi spoštovanje načela gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3), ki naročnika zavezuje, da z izvedbo javnega naročila zagotovi, da je poraba sredstev zanj kar najbolj gospodarna in učinkovita. Svobodno določanje cen je ena temeljnih značilnosti konkurence na prostem trgu, kjer praviloma velja, da lahko ponudnik ponudi poljubno visoko ceno, če jo trg sprejme, lahko pa tudi poljubno nizko, če mu takšna cena zagotavlja obstoj na trgu (prinaša dobiček ali pa vsaj zmanjšuje izgubo). Načelo o svobodnem oblikovanju cene velja tudi za zniževanje cen. Pri vprašanih oblikovanju ponudbene cene je zato potrebno izhajati iz stališča, da gre za eno od poslovnih odločitev na podjetniški ravni, v katero praviloma ni mogoče posegati oz. je to mogoče le toliko, kolikor to izrecno dopuščajo zakoni in na njihovi podlagi sprejeti podzakonski predpisi.

Nizkih cen niti predpisi o javnem naročilu niti konkurenčno pravo na splošno ne prepovedujeta; lahko pa nizka cena v postopku oddaje javnega naročila v določenih okoliščinah pomeni, da je ponudnik napačno ovrednotil predmet javnega naročila, zaradi česar se lahko pojavi dvom o možnosti izpolnitve naročila. Zaradi določenih tveganj, ki bi lahko izhajala iz tako oblikovane nizke

cene (slabša kakovost izvedbe posla, možnost kasnejših sporov med pogodbenima strankama, itd.) je naročnik upravičen preveriti ponudbene cene.

Iz določbe 86. člena ZJN-3 tako izhaja, da do postopka preverjanja neobičajno nizke ponudbe pride v dveh primerih. V prvem gre za položaj, v katerem naročnik prejme vsaj štiri pravočasne ponudbe, izmed katerih so posamezne ponudbe za več kot 50 odstotkov nižje od povprečne vrednosti pravočasnih ponudb in za več kot 20 odstotkov nižje od naslednje uvrščene ponudbe. V tem primeru gre za obligatoren postopek preverjanja – naročnik mora, ne glede na lastno oceno, izvesti postopek preverjanja neobičajno nizke ponudbe in ponudnika pozvati, naj predstavi podrobne podatke in utemelji posamezne relevantne elemente ponudbe. V obravnavanem primeru je razvidno, da pogoji za obligatorno preverjanje neobičajno nizkih ponudb niso bili izpolnjeni, ker je naročnik prejel le tri ponudbe.

V drugem primeru se za postopek preverjanja neobičajno nizke ponudbe odloči naročnik sam, na podlagi lastne ocene in ne glede na število prejetih ponudb ter razmerja med njimi, potem ko po pregledu ponudb oceni, da je določena ponudba neobičajno nizka glede na cene na trgu, zaradi česar se mu vzbudi dvom o možnosti izpolnitve naročila. V tem primeru gre za naročnikovo avtonomno presojo – odločitev o tem, ali bo izvedel postopek preverjanja neobičajno nizke ponudbe, je v celoti v njegovi domeni (prim. odločitve, št. 018-147/2016, 018-126/2017, 018-109/2019). Iz spisovne dokumentacije ne izhaja, da bi naročnik ocenil ponudbo izbranega ponudnika za neobičajno nizko ali da bi se mu v zvezi z njo pojavil dvom o možnosti izpolnitve naročila. Nasprotno, iz dokumentacije je razvidno, da je naročnik ponudbo izbranega ponudnika označil kot dopustno in da mu želi oddati javno naročilo. Ker naročnik ponudbe izbranega ponudnika v okviru avtonomne presoje ni ocenil kot neobičajne nizke oz. ni ocenil, da v zvezi z njo obstaja dvom o izpolnitvi naročila, v konkretnem primeru fakultativnega postopka preverjanja ni bil dolžan izvesti.

Državna revizijska komisija ob upoštevanju navedb v postopku pravnega varstva še dodaja, da v obravnavanem primeru vlagatelj ni uspel ovreči (niti) naročnikove ocene o tem, da ponudbe izbranega ponudnika ni sumil za neobičajno nizko in ni začel preverjanja v skladu s 86. členom ZJN-3. Državna revizijska komisija najprej ugotavlja, da vlagatelj ne more uspeti z navedbami, da bi se moral naročniku poroditi dvom, da je ponudba izbranega ponudba neobičajno nizka, kar bi narekovalo izvedbo aktivnosti v smislu 86. člena ZJN-3, že zgolj na podlagi razlik v cenah ponudnikov po posameznih merilih. Kot prehodno že opisano, nizka cena sama po sebi ni prepovedana, nižja ponudbena vrednost ene ponudbe pa je lahko npr. tudi posledica konkurenčnih prednosti ponudnika z nižjo ponudbeno ceno v primerjavi s ponudniki z višjo ponudbeno ceno. Dalje Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj navedb o tem, zakaj cena izbranega ponudnika po enem od meril ne pokrije niti stroškov dela in materiala za opravljene redne storitve enega delavca, ne konkretizira, v opredelitvi do navedb naročnika pa se tudi do naročnikovega primerjalnega izračuna vrednosti ure dela glede na vlagateljeve podatke o višini minimalne plače in primerjave s ponujeno ponudnikovo ceno ne opredeli. Nazadnje Državna revizijska komisija ugotavlja še, da vlagatelj naročnikove ocene o tem, da ponudbe izbranega ponudnika ob njenem pregledu ni sumil za neobičajno nizko, ne more izpodbiti s sklicevanjem na podatke o plačah pri izbranem ponudniku v letih 2019 – 2021, saj ne gre za okoliščine, s katerimi bi se naročnik seznanil že ob samem pregledu ponudbe izbranega ponudnika, do ugotavljanja njihovega obstoja pa bi (lahko) v konkretnem primeru prišlo šele v morebitnem postopku preverjanja neobičajno nizke cene. Državna revizijska komisija še dodaja, da bi s predstavljenimi okoliščinami vlagatelj kvečjemu lahko zatrjeval, kakšno je bilo poslovanje izbranega ponudnika v preteklih letih, ni pa na podlagi teh okoliščin in ob odsotnosti zatrjevanih okoliščin za tekoče leto mogoče sklepati na to, kakšna bo izvedba zadevnega javnega naročila, niti na to, da vlagatelj v relevantnem letu ne izpolnjuje veljavnih obveznosti v zvezi s plačami, zlasti ob upoštevanju dejstva, na katerega opozarja naročnik (vlagatelj pa se do njega ni

opredelil), in sicer da je izbrani ponudnik podal enkrat višjo vrednost za uro dela glede na vlagateljeve podatke o minimalni plači.

Glede na navedeno, Državna revizijska komisija ugotavlja, da naročniku ni mogoče očitati, da je kršil določbe 86. člena ZJN-3 oz. da je opustil ravnanje, ki mu ga nalaga prvi odstavek 86. člena ZJN-3, s tem povezane vlagateljeve navedbe pa zavrača kot neutemeljene.

3. glede očitka o naročnikovem nepravilnem ravnanju ob obstoju nasprotja interesov

V zahtevku za revizijo vlagatelj zatrjuje, da je neformalno izvedel, da med ga. P., ki je na strani naročnika skrbela za predmetno javno naročilo in g. P., zakonitim zastopnikom izbranega ponudnika, obstaja »bližnja sorodstvena povezava«. Ob povzemanju drugega in tretjega odstavka 91. člena ZJN-3 zatrjuje, da iz pridobljene dokumentacije ne izhaja, da bi ga. P. naročnika pisno obvestila o obstoju sorodstvenega razmerja in da naročnik ni zagotovil, da se posamezne naloge v okviru oddaje predmetnega javnega naročila opravijo zakonito in nepristransko, torej, da ni izvedel dejanj, katerih izvedbo mu v primeru obstoja nasprotja interesa nalaga ZJN-3. Vlagatelj predlaga, da Državna revizijska komisija s tem v zvezi izvede vse dokaze, za katere presodi, da bodo pripomogli k zakoniti in pravilni odločitvi o zahtevku za revizijo, zlasti, da vpogleda v javno dostopne evidence prebivalstva, predlaga tudi zaslišanje ga. P., g. P. in predstojnika naročnika.

V izjasnitvi izbrani ponudnik navaja, po njegovih podatkih in po zasebnih podatkih g. P. med njim in ga. P. ne obstaja nikakršno sorodstveno razmerje, zlasti ne tako, ki bi ustrezalo zakonski domnevi neposredne oz. posredne povezave iz tretjega odstavka 91. člena ZJN-3. Zakoniti zastopnik izbranega ponudnika navaja, da ga. P. pozna le v poslovnem okviru, saj za naročnika že zadnji dve leti izvaja storitve, ki so predmet predmetnega javnega naročila in mora z navedeno osebo občasno sodelovati, drugih povezav pa med njima ni. Ker nasprotje interesov ne obstaja, tudi ga. P. naročnika ni bila dolžna o ničemer obveščati, na strani naročnika pa posledično ni moglo priti do nobene kršitve ZJN-3. Izbrani ponudnik v izkaz svojih navedb predlaga preverbo obstoja sorodstvenega razmerja med ga. P. in g. P. v uradnih evidencah.

V odločitvi o zahtevku za revizijo naročnik odgovarja, da vlagatelj zlonamerno insinuira, da med njegovo zaposleno, ga. P. in izbranim ponudnikom obstoji nasprotje interesov. Navaja, da je zaposlena presodila, da ne obstoji nobena okoliščina, ki bi jo bilo mogoče subsumirati pod nasprotje interesov, zato tudi ni izvedla s tem povezanega nobenega postopka. Dodaja še, da v Sloveniji obstaja 155 oseb s priimkom P., in vsi niso avtomatično v sorodstvenem razmerju, ki ga predvideva 91. člen ZJN-3. Naročnik še navaja, da vlagatelj ne substancira, zakaj naj bi prišlo do nasprotja interesov niti za svoje navedbe ne predloži dokazov. Naročnik zavrača vsakršen očitek o kršitvi pravil ZJN-3 in ZIntPK.

V opredelitvi do navedb naročnika vlagatelj zatrjuje, da glede na določbo 91. člena ZJN-3 ni ga. P. tista, ki presoja, ali v določenem primeru obstojijo okoliščine, ki bi jih bilo mogoče subsumirati pod nasprotje interesov, ampak mora oseba, pri kateri obstaja morebitno nasprotje interesov, v vsakem primeru obvestiti o tem predstojnika oz. naročnika, ki nato po presoji vseh okoliščin konkretnega primera ugotavlja obstoj nasprotja interesov ter sprejme morebitne ustrezne ukrepe.

Preprečevanje nasprotja interesov ZJN-3 ureja v 91. členu, ki v prvem odstavku določa, da mora naročnik zagotoviti učinkovito preprečevanje, odkrivanje in odpravljanje nasprotij interesov pri izvajanju postopkov javnega naročanja, da se prepreči kakršno koli izkrivljanje konkurence in zagotovi enakopravna obravnava vseh gospodarskih subjektov. Nasprotje interesov glede na drugi odstavek 91. člena ZJN-3 obsega položaje, ko je oseba, ki vodi postopek javnega naročanja, ki sodeluje pri pripravi dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ali njenih delov

ali ki na kateri koli stopnji odloča v postopku javnega naročanja, neposredno ali posredno povezana z izbranim ponudnikom na način, da lahko ta povezava oziroma njen zasebni, finančni ali ekonomski interes vpliva na objektivno in nepristransko opravljanje nalog v zvezi z javnim naročilom ali vzbuja dvom o njeni objektivnosti in nepristranskosti. Glede na tretji odstavek 91. člena ZJN-3 se šteje, da neposredna ali posredna povezava s ponudnikom obstaja, če je oseba v zakonski zvezi, zunajzakonski skupnosti, registrirani istospolni partnerski skupnosti, skupnem gospodinjstvu, krvnem sorodstvu v ravni vrsti, krvnem sorodstvu v stranski vrsti do vštetega tretjega kolena, sorodstvu po svaštvu do vštetega drugega kolena, posvojitelj, posvojenec, rejnik, rejnec, v zasebnem poslovnem ali delovnopravnem razmerju s ponudnikom, njegovim družbenikom z več kot pet odstotnim lastniškim deležem, zakonitim zastopnikom ali prokuristom. V vseh primerih, ko obstajajo neposredne ali posredne povezave navedenih oseb s ponudnikom, morajo te osebe v skladu s drugim odstavkom 91. člena ZJN-3 takoj, ko je glede na okoliščine mogoče, vendar najpozneje pred oddajo javnega naročila, predstojnika oziroma naročnika, za katerega opravljajo dela oziroma na drug način sodelujejo v postopku javnega naročanja, o tem pisno obvestiti in ravnati v skladu z njegovimi navodili, predstojnik naročnika pa mora zagotoviti, da se naloge opravijo zakonito in nepristransko.

Iz navedenih določb ZJN-3 izhaja, da je preprečevanje, odkrivanje in odpravljanje nasprotja interesov dolžnost naročnika in da se s tem zagotavlja enakopravna obravnava ponudnikov in preprečuje izkrivljanje konkurence, kar je tudi temeljni princip in namen postopkov javnega naročanja. Naročnik mora zagotoviti, da z ravnanji, določenimi v 91. členu ZJN-3 (obveščanje oseb, pridobivanje izjav in pridobivanje podatkov od izbranega ponudnika), pridobi vse relevantne podatke o posrednih ali neposrednih povezavah med osebami, ki vodijo postopek oz. sodelujejo pri pripravi razpisne dokumentacije (in ki so zaposlene bodisi pri naročniku bodisi pri zunanjem partnerju), in ponudniki ali z njimi povezanimi osebami. Če pri tem ugotovi, da obstajajo povezave, ki bi lahko pripeljale do nasprotja interesov, je dolžan preveriti, ali so glede na konkretne okoliščine povezave takšne, da bi lahko pripeljale do neenakopravne obravnave in izkrivljanja konkurence, pri čemer mora izvesti vse možne ukrepe, da do tega ne bi prišlo.

Državna revizijska komisija je že večkrat zapisala (prim. npr. odločitve št. 018-009/2017, 018-061/2016, 018-108/2015), da je zahtevek za revizijo namenjen zatrjevanju kršitev, ki naj bi jih v postopku oddaje javnega naročila domnevno storil naročnik, v ta namen pa ZPVPJN od vlagatelja zahteva aktivno vlogo pri navajanju (pravno relevantnih) dejstev in predlaganju (pravno relevantnih) dokazov. Ker ZPVPJN v drugem odstavku 15. člena določa le, da mora vlagatelj v zahtevku za revizijo navesti očitane kršitve ter dejstva in dokaze, s katerimi se kršitve dokazujejo, je potrebno zahteve v zvezi z zatrjevanjem kršitev in dejstev ter njihovega dokazovanja poiskati v ZPP, katerega določbe se na podlagi prvega odstavka 13. člena ZPVPJN v predrevizijskem, revizijskem in pritožbenem postopku uporabljajo glede vprašanj, ki jih ZPVPJN ne ureja. Razpravno načelo, določeno v 7. členu ZPP, od strank zahteva, da navedejo vsa dejstva, na katera opirajo svoje zahtevke, in predlagajo dokaze, s katerimi se ta dejstva dokazujejo. Skladno z 212. členom ZPP mora vsaka stranka navesti dejstva in predlagati dokaze, na katere opira svoj zahtevek ali s katerimi izpodbija navedbe in dokaze nasprotnika. Iz navedenih določb ZPP izhaja ti. trditveno-dokazno breme, ki pomeni dolžnost tožnika, da jasno, določno in konkretno navede dejstva, na katera opira tožbeni zahtevek (trditveno breme) in zanje predlaga dokaze, ki naj resničnost zatrjevanih dejstev potrdijo (dokazno breme). Da bi torej vlagatelj z zahtevkom za revizijo uspel, mora kršitev zatrjevati tako, da jasno, določno in konkretizirano navede vsa dejstva, ki kažejo na določeno nezakolitost, ter predlagati dokaze, ki bodo ta dejstva dokazala. Povedano drugače, vlagatelj je dolžan, da v zahtevku za revizijo najprej določno navede pravno pomembna dejstva (trditveno breme) in predlaga dokaze z namenom, da ta dejstva potrdijo (dokazno breme).

Kot že navedeno, ZJN-3 v tretjem odstavku 91. člena določa, da se šteje, da obstaja neposredna ali posredna povezava s ponudnikom, če je oseba, ki vodi postopek oz. sodeluje pri pripravi razpisne dokumentacije, v zakonski zvezi, zunajzakonski skupnosti, registrirani istospolni partnerski skupnosti, skupnem gospodinjstvu, krvnem sorodstvu v ravni vrsti, krvnem sorodstvu v stranski vrsti do vštetega tretjega kolena, sorodstvu po svaštvu do vštetega drugega kolena, posvojitelj, posvojenec, rejnik, rejnec, v zasebnem poslovnem ali delovnopravnem razmerju s ponudnikom, njegovim družbenikom z več kot pet odstotnim lastniškim deležem, zakonitim zastopnikom ali prokuristom.

Vlagatelj svoje očitke o naročnikovih kršitvah 91. člena ZJN-3 zatrjuje v povezavi z »neformalno informacijo« o tem, da med ga. P., osebo, ki na strani naročnika skrbi za predmetno javno naročilo in g. P., zakonitim zastopnikom izbranega ponudnika obstaja »bližnja sorodstvena povezava« oz. »sorodstveno razmerje«. Ker je takšno vlagateljevo zatrjevanje domnevne sorodstvene povezave med navedenima osebama povsem splošno in vlagatelj konkretizirano ne navede, katero je tisto (sorodstveno) razmerje med ga. P. in g. P., ki bi terjalo naročnikovo postopanje po 91. členu ZJN-3, Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj z navedbami o sorodstveni povezavi med ga. P. in g. P. ni presegel ravni pavšalnega zatrjevanja, zato te navedbe v revizijskem postopku ne morejo predstavljati podlage za vsebinsko presojo.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo sicer kot dokaz predlaga zaslišanje ga. P. in g. P. in vpogled v nekatere evidence, na podlagi katerih naj bi se ugotovilo, da naročnik ni zagotovil zakonite in nepristranske izvedbe predmetnega postopka oddaje javnega naročila, s čemer v zvezi Državna revizijska komisija pojasnjuje, da, upošteva načelo povezanosti trditvenega in dokaznega bremena, izvedba dokazov služi dokazovanju zatrjevanih (konkretnih in določnih) pravno relevantnih dejstev, ne more pa nadomestiti oz. dopolnjevati pomanjkljive trditvene podlage.

Ker je vlagateljeva dolžnost, da v zahtevku za revizijo določno navede pravno relevantna dejstva (trditveno breme), iz predhodno navedenega pa izhaja, da vlagatelj tega bremena v predstavljenem smislu ni storil, Državna revizijska komisija njegovim navedbam o podanem nasprotju interesov in s tem povezanimi naročnikovimi kršitvami ZJN-3 ni mogla slediti.

4. zaključek

V zaključku Državna revizijska komisija ugotavlja, da vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel izkazati, da je naročnik v predmetnem postopku oddaje javnega naročila kršil določbe 86. in 91. člena ZJN-3, pa tudi ne, da je naročnik s tem, ko je ponudbo izbranega ponudnika označil za dopustno, ravnal v nasprotju določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila in 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3 v povezavi z 89. členom ZJN-3, zato je, na podlagi 1. alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, njegov zahtevek za revizijo zavrnila kot neutemeljen.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj uveljavlja povrnitev stroškov, nastalih v postopku pravnega varstva. Ker vlagatelj z zahtevkom za revizijo ni uspel, povrnitev stroškov pa je odvisna od utemeljenosti zahtevka za revizijo, je Državna revizijska komisija, upoštevajoč tretji odstavek 70. člena ZPVPJN, njegovo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Povrnitev stroškov postopka pravnega varstva je v vlogi, s katero se je izjasnil o zahtevku za revizijo, zahteval tudi izbrani ponudnik. Državna revizijska komisija je zahtevo izbranega ponudnika za povračilo stroškov zavrnila, saj je ocenila, da v konkretnem primeru prispevek

izbranega ponudnika k rešitvi zadeve ni bil bistven in ni pripomogel ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve ter da posledično priglašeni stroški izbranega ponudnika niso bili potrebni (četrti in osmi odstavek 70. člena ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev upravni spor ni dovoljen.

Predsednik senata:
Samo Červek, univ. dipl. prav.,
predsednik Državne revizijske komisije

Vročiti (po eReviziji):

- naročnik,
- pooblaščenec vlagatelja,
- pooblaščenec izbranega ponudnika,
- RS MJU.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.